

## USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobců:                   a) Ing. T. Š.  
                              b) Ing. K. Š.  
                              oba zastoupeni advokátem JUDr. Josefem Fojtíkem  
                              sídlem Štefánikova 1516, 742 21 Kopřivnice

proti  
žalovanému:           **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**  
                              sídlem 28. října 117, 702 00 Ostrava

za účasti:               1) CETIN a.s.  
                              sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9

2) J. S.

3) Z. S.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 4. 2024 č. j. MSK 75699/2023

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Každému z žalobců a) a b) se po právní moci tohoto rozhodnutí **vrací** z účtu Krajského soudu v Ostravě zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.

IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

**Odůvodnění:**

1. Žalobci a) a b) se žalobou ze dne 4. 7. 2024 domáhali u zdejšího soudu zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobců a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Kopřivnice, odboru stavebního řádu, územního plánování a památkové péče ze dne 21. 4. 2023 č. j. 6300/2023/PšeJa, kterým byl schválen stavební záměr pro stavbu nazvanou „Přístavba zimní zahrady a stavební úpravy rodinného domu č. p. X“ na pozemcích parc. č. XA, XB v katastrálním území X.

Shodu s prvopisem potvrzuje

35/2024

2. Soud kdykoli za řízení zkoumá, zda jsou splněny tzv. podmínky řízení, tj. podmínky nezbytné k tomu, aby se soud mohl žalobou věcně zabývat. Mezi tyto podmínky patří i včasnost žaloby.
3. Žalobci v žalobě uvedli, že jim bylo napadené rozhodnutí doručeno dne 14. 5. 2024. Toto tvrzení dle zjištění soudu odpovídá obsahu správního spisu. Žaloba byla soudu doručena dne 4. 7. 2024.
4. Podle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.
5. V posuzované věci však zvláštní zákon jinou lhůtu stanovuje. V období mezi vydáním rozhodnutí žalovaného a podáním žaloby totiž nabyla účinnosti zvláštní úprava žalobních lhůt podle § 306 zákona č. 283/2021 Sb., stavebního zákona (dále jen „nový stavební zákon“), podle níž *„žalobu proti rozhodnutí stavebního úřadu, s výjimkou rozhodnutí o přestupku, lze podat do 1 měsíce poté, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno“*. Zákonodárce tak zkrátil lhůtu pro podání žaloby proti rozhodnutí stavebního úřadu na jeden měsíc oproti původní lhůtě dvou měsíců podle obecného pravidla vyjádřeného v § 72 odst. 1 s. ř. s. V přechodných ustanoveních (§ 331) nový stavební zákon (účinný od 1. 1. 2024) uvádí, že soudní řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů, a z § 334a odst. 3 věty druhé téhož zákona vyplývá, že pro účely přechodných ustanovení v části dvanácté hlavě II dílu 4 se za den nabytí účinnosti tohoto zákona považuje 1. 7. 2024. Spojení § 334a odst. 3 věty druhé s § 331 uvedeného zákona tedy ve výsledku vede k pravidlu, že § 306 nového stavebního zákona by se měl uplatnit v soudních řízeních zahájených od 1. 7. 2024, a to i na rozhodnutí stavebních úřadů, která byla oznámena ještě za účinnosti obecné úpravy lhůt dle soudního řádu správního.
6. Ke shodnému závěru dospěl také NSS v rozsudku ze dne 7. 11. 2024, č. j. 3 As 183/2024-26. V uvedeném rozsudku, dostupném na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz), se NSS podrobně zabýval řadou otázek spojených s aplikací předmětné právní úpravy a dospěl k závěru, že úprava žalobních lhůt obsažená v § 306 nového stavebního zákona je tzv. nepravou retroaktivitou, nicméně jde o přípustnou (ústavně souladnou) právní úpravu, která nezasahuje v nepřiměřené míře do práv účastníků řízení. Akcentoval, že šlo o předvídatelnou změnu právní úpravy, s jejímž výsledkem byla veřejnost s dostatečným předstihem seznámena, že zkrácená měsíční lhůta s ohledem na svoji délku nebránila realizaci základního práva na soudní ochranu v souladu s čl. 36 Listiny základních práv a svobod, že zůstalo zachováno i dosavadní právo uplatnit žalobní body ve lhůtě (celkem) dvou měsíců od oznámení rozhodnutí stavebního úřadu a že zákonodárce použil neutrální časové hledisko pro všechny potenciální žalobce. V podrobnostech zdejší soud odkazuje na odůvodnění tohoto rozsudku, s jehož závěry se ztotožňuje.
7. V nyní projednávané věci se žalobci s obsahem napadeného rozhodnutí seznámili 14. 5. 2024. Měsíční lhůta počítaná od tohoto data by skončila již 14. 6. 2024, tj. před účinností rozhodné části nového stavebního zákona. Lhůta nově stanovená novým zákonem nicméně nemůže uplynout před jeho účinností, neboť by šlo o nepřípustnou snahu stanovit právní následky v minulosti (tj. pravou retroaktivitu). Takovou úpravu však lze chápat jako rozhodnutí zákonodárce odebrat právo podat žalobu až ke dni nabytí účinnosti nového zákona v případech, kdy od oznámení správního rozhodnutí uplynula již dostatečná doba,

35/2024

tj. měsíc či více (srov. rozsudek NSS ze dne 10. 6. 2015, č. j. 2 As 23/2015-45, odst. 17). Poslední den lhůty pro podání žaloby tak připadl na 30. 6. 2024. Žaloba však byla v této věci podána až dne 4. 7. 2024.

8. Žalovaný sice žalobce nepoučil o možnosti napadnout jeho rozhodnutí žalobou ani o zkrácené době k podání takové žaloby, avšak nový stavební zákon povinnost takového poučení neukládá, a tudíž jeho absenci nelze žalovanému vytýkat (z recentní judikatury srov. bod 16 usnesení Ústavního soudu ze dne 26. 2. 2020 sp. zn. II. ÚS 3645/19).
9. Krajský soud proto v nyní posuzované věci žalobu podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl jako opožděnou.
10. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., jenž stanoví, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.
11. Jelikož oba žalobci zaplatili soudní poplatek z žaloby, každý ve výši 3 000 Kč, rozhodl krajský soud výrokem III. podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, o jeho vrácení, neboť žaloba byla odmítnuta.
12. O náhradě nákladů osob zúčastněných na řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 5 s. ř. s.

#### **Poučení:**

Proti tomuto usnesení **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 9. ledna 2025

JUDr. Monika Javorová  
předsedkyně senátu